

10-22/8/1959.

A MINŐSÍTÉS MEGSZÜNT
az 1995. évi LXV. tv. 28. §-ára
figyelemmel

SZIGORUAN TITKOS!		117
NO. SZ.	10136/7	Lap. sz. 1
Eltér: 1959 VII. 9.		
Egyeztetve: [Signature]		

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG BELÜGYMINISZTERÉNEK 8. számú UTASÍTÁSA

Budapest, 1959. június 30.

Főkeletőző Eszmi
1959. VI. 9.

10-22/8/1959.

A MINŐSÍTÉS MEGSZÜNT
az 1995. évi LXV. tv. 28. §-ára
figyelemmelA MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
BELÜGYMINISZTERÉNEK

8. számú UTASÍTÁSA

Budapest, 1959. június 30.

A felszabadulás óta a büntetésvégrehajtás munkája tartalmában és módszereiben új irányban fejlődött, eredményeket ért el. A szabadságvesztés-büntetés során alkalmazott munkáltatás egyre inkább megteremtette a nevelés előfeltételeit. A helyes irányú fejlődést azonban eltorzították az ellenforradalom előtti időszakban mutatkozó helytelen módszerek, melynek nyomán nem érvényesült kellően az osztálypolitika, nem volt elég céltudatos az elítéltek nevelése.

A fejlődést — amely a hibák dacára jelentős volt — nagymértékben visszavetette az ellenforradalom.

A konszolidáció, a kormány büntetőpolitikája alapot teremtett az ellenforradalom által megszakított fejlődés továbbfolytatására. Az 1958-as évben végrehajtott kategorizálást, az osztályidegen, szokásos bűnöző és többszörösen visszaeső, valamint a dolgozó osztályhelyzetű elsőbűntényes letartóztatottak külön börtönben való elhelyezését a büntetésvégrehajtás eredményesen hajtotta végre.

A büntetésvégrehajtás további, gyorsabb fejlesztése, valamint a letartóztatottak felé folytatott nevelőmunka elveinek és módszereinek meghatározása érdekében a büntetésvégrehajtás szerveit az alábbiakra

u t a s í t o m :

1.

A büntetésvégrehajtás két fő feladata:

- A letartóztatottak őrzése.
- A letartóztatottak nevelése.

A nevelésen keresztül érvényesíteni kell egyrészt a börtön megtorló jellegét a letartóztatott és a társadalom többi tagjának a bűnözéstől való visszatartása végett, másrészt biztosítani kell, hogy a letartóztatott szabadulása után törvénytisztelő, hasznos tagja legyen a társadalomnak.

A büntetésvégrehajtás tartama alatt a letartóztatottak döntő többségénél osztályhelyzetre, bűncselekményre és büntetési időre való tekintet nélkül el kell érni, hogy

- bűncselekményét megbánja,
- legyen fegyelmezett és rendszerető,
- a munkát megszeresse,
- tartsa be a törvények és a szocialista társadalom együttélési szabályait, védje és óvja a társadalmi tulajdont,
- tisztelje szocialista társadalmi rendünket.

Az osztálypolitikát érvényre kell juttatni a letartóztatottak nevelésénél alkalmazott módszereknél, a világnézeti oktatásnál, kedvezményeknél, fenyítéseknel stb.

A nevelésnél az egyes osztálykategóriák figyelembe vétele mellett a személyből, annak társadalmi veszélyességéből, jelleméből, politikai magatartásából kell kiindulni. Nevelő munkával — és ha kell — kényszerítő intézkedésekkel is be kell tartatni törvényeinket.

2.

A büntetésvégrehajtáson belül a fentiek megvalósítása érdekében szükséges:

I. A jelenlegi szolgálati rendszer megváltoztatása.

II. A szabadságvesztés-büntetésben a fokozatosság bevezetése.

III. A világnézeti nevelés kiszélesítése.

IV. Az elítéltek bérezésének rendezése.

V. A kedvezmények és fegyelmi büntetések jelenlegi rendszerének szélesítése.

VI. A letartóztatottak önkormányzati formáinak megszerzése.

VII. Az utógondozás intézményes megoldása.

I. A jelenlegi szolgálati rendszer megváltoztatása

A büntetésvégrehajtás jelenlegi szolgálati rendszere már nem felel meg a követelményeknek, sem a letartóztatottak megőrzése, sem a nevelési feladatok megoldása tekintetében.

A hat börtönben bevezetett új szolgálati rendszer tapasztalatai alapján — amelyek azt bizonyítják, hogy szilárdul a börtönök belső rendje és szervezettsége, javul a letartóztatottakkal való foglalkozás, a rabfegyelem, a munkafegyelem, amely alkalmas arra, hogy a letartóztatottak belső életét irányítani és befolyásolni lehessen — a büntetésvégrehajtás többi egységénél is a szolgálati rendszert át kell szervezni úgy, hogy:

- erősödjön a börtönök belső biztonsága és szervezettsége,
- minden száz letartóztatott nevelésével egy nevelő foglalkozzon.

Az új szolgálati rendszer bevezetésével bizonyos létszámcsökkenést is el kell érni.

II. A szabadságvesztés-büntetésben a fokozatosság bevezetése

A börtön megtorló jellegének kidomborítása és az elítéltek bűnözéstől való visszatartása végett be kell vezetni a fokozatosság elvét.

A börtönbüntetés ideje alatt az elítélt dolgozni köteles. A munkába állításnál azonban figyelembe kell venni az osztályhelyzetet, az elkövetett bűncselekmény motívumát, a visszaesést, valamint az első esetben történt büntetést. Ennek megfelelően az alábbi fokozatosságot kell bevezetni:

a) Az osztályidegen elítéltnél: a szabadságvesztés-büntetés megkezdése után a büntetés $\frac{1}{4}$ részét zárkán köteles tölteni. Ez azonban a 2 évet nem haladhatja túl. Egyéni magatartástól függően zárkán töltendő ideje kétszer 6 hónappal meghosszabbítható.

b) 5 éven felüli politikai elítéltnél: a büntetés megkezdése után $1\frac{1}{2}$ évet köteles zárkán tölteni. Egyéni magatartásától függően zárkán töltendő ideje 6 hónappal meghosszabbítható.

c) Súlyos visszaeső szokásos bűnöző, elítéltnél: a büntetés $\frac{1}{4}$ részét köteles zárkán tölteni. Ez azonban az 1 évet nem haladhatja túl. Egyéni magatartásától függően zárkán töltendő ideje 6 hónappal meghosszabbítható.

d) 5 éven felüli elsőbűntényes köztörvényes és 3 éven felüli politikai elítéltnél: a büntetés megkezdése után 6 hónapot köteles zárkán töltöni. Egyéni magatartásától függően zárkán töltendő ideje kétszer 3 hónappal meghosszabbítható.

e) Visszaeső elítéltnél: a büntetés $\frac{1}{4}$ részét köteles zárkán töltöni. Ez azonban a 6 hónapot nem haladhatja túl. Egyéni magatartásától függően zárkán töltendő ideje kétszer 3 hónappal meghosszabbítható.

Ezekbe a kategóriákba tartozó elítéltek zárkán töltött idő alatt munkába nem állíthatók, azonban nevelésükkel foglalkozni kell.

A Büntetésvégrehajtás Országos Parancsnoka — kivételes esetekben — a zárkán töltendő időt lerövidítheti.

f) 5 éven aluli köztörvényes, 3 éven aluli politikai, valamint fiatalkorú elítéltek jogerős ítélet után azonnal munkába állíthatók.

III. A világnézeti nevelés kiszélesítése

A letartóztatottak nevelésében fontos szerepet kell, hogy betöltsön az egyéni foglalkozás, a világnézeti, ismeretterjesztő, kulturális nevelőmunka. Ebben az irányban történtek kezdeményező lépések, azonban ennek a nevelési formának nincs meg a megfelelő szervezeti kerete, hiányzik az irányítás, a kibontakozást nehezíti a személyi állomány szemlélete is. A letartóztatottakkal való egyéni foglalkozás nem eléggé alapos. A rabkönyvtárakkal való egyéni foglalkozás nem eléggé alapos. A rabkönyvtárakból hiányoznak a politikai művek, klasszikus irodalmak, szakkönyvek. A rádión keresztül való nevelés lehetősége nincs kihasználva.

Az eredményesebb nevelés érdekében:

a) A letartóztatottak világnézeti oktatását szervezettebbé kell tenni. Ehhez ki kell dolgozni az oktatás tematikáját. A rabkönyvtárakat fokozatosan ki kell egészíteni politikai irodalommal, szakkönyvekkel. Az előadások megtartására a személyi állomány közül — esetenként külső — előadókat kell biztosítani.

Az ismeretterjesztő előadásokat és a szakoktatást kellő ellenőrzés mellett az erre alkalmas elítéltek is megtarthatják.

b) A börtönökbe be kell vezetni a vezetékes rádiót, elsősorban az 5 éven aluli elsőbűntényeseknél és a fiatalkorúaknál.

c) Azoknak az elítélteknek, akik a szabad életben megkezdett állami-, vagy szakoktatást tovább akarják folytatni, maga-

tartásuktól függően engedélyezni kell szakkönyvek beszerzését, a nyelvet szándékozni tanulóknak szótárak és nyelvkönyvek vásárlását.

Nyelvtanulást, illetve továbbtanulást osztályidegen elítéltek nem folytathatnak.

d) A rendőri szervek készítsenek jellemzést mindazokról a személyekről, akiket a vizsgálat során előzetes letartóztatásba helyeztek, valamint azokról az elítéltekről, akiket pótnyomozásra, operatív célra a börtönökből kikértek és oda visszaszállítanak. Ezeket a feljegyzéseket küldjék meg az illetékes börtönparancsnokságoknak, ahová a letartóztatott kerül. A büntetés-végrehajtás szervei a rendőri szervektől kapott feljegyzéseket, jellemzéseket, valamint a bírói ítéletnek az elítélt jellemzésére vonatkozó megállapításait kötelesek felhasználni az elítéltek nevelésénél.

IV. Az elítéltek bérezésének rendezése

A jelenlegi bérezési és levonási rendszer nem segíti kellően a munkára való nevelést és az egyéb nevelési célokat. A szabaduló elítélt sok esetben a hosszú börtönbüntetésben eltöltött munka után sem rendelkezik olyan minimális pénzüsszeggel, amely részére némi kitartást jelentene, amíg ismét beilleszkedik a szabad életbe. Ezen túlmenően a dolgozó elítéltnak jóformán semmi lehetősége nincs arra, hogy keresményéből családját támogatassa, mert a háziműhelyekben foglalkoztatottak bére napi átlagban (2,50 forinttól 4 forintig), a vállalati rendszerben foglalkoztatottak bére a szabad munkavállalók legalacsonyabb bérkategóriáinak megfelelően van megállapítva.

A rabtartási költség jelenlegi százalékos levonási rendszere nem megfelelő, mert rabtartási költség címén 80 %-ot vonnak le az elítéltek keresetéből.

A követelményeknek megfelelő bérezési- és levonási rendszert úgy kell kialakítani, hogy

a) A letartóztatottak kötelesek rabtartási költséget fizetni. A rabtartási költség összegét nem a keresmény százalékához viszonyítva, hanem meghatározott összegben kell levonni.

b) Az elítéltnak, ha önhibáján kívül nem dolgozik — nincs részére munkalehetőség, beteg stb. — rabtartási költséget felszámítani nem kell.

Az önhibájából nem dolgozó elítéltnak — megtagadja a

munkát, öncsonkítást követ el stb. — a rabtartási költséget fel kell számolni és szabadulása után tőle közadók módjára be kell hajtani.

A fokozatosság elve alapján a munkától eltiltott elítéltek munkába állításuk után kötelesek a zárkán töltött időre eső rabtartási költséget megtéríteni.

Abban az esetben, ha az elítélt a fokozatosság elve alapján zárkán letöltött ideje után munkába lesz állítva és szociális körülményei ezt indokoltta teszik, úgy a kötelezően zárkán töltött időre szóló rabtartási költséget felszámítani nem kell. Ennek elbírálását a büntőtanács hatáskörébe kell utalni.

c) A vállalati rendszerben foglalkoztatott elítélteknél — változtatlanul — a szabad munkavállalókra vonatkozó legalacsonyabb bérkategóriákat kell alkalmazni.

A rabtartási költség levonása után fennmaradó összeg 50 %-át intézményesen családja részére kell eljuttatni, 30 %-ot tartalékolni kell szabadulási idejére és 20 %-ot az elítélt felhasználhat saját szükségleteire.

d) A háziműhelyekben foglalkoztatott elítéltek napi bérét úgy kell megállapítani, hogy az foglalja magában az eltartás költségeit, valamint becsületes munka mellett — az eltartási költségeken felül — mintegy 150—180 Ft jutalomhoz jussanak.

A jutalom összegéből az elítélt 50 %-ot felhasználhat saját szükségletére, 50 %-ot elhatárolásától függően tartalékolni kell szabadulási idejére, vagy családjának kell eljuttatni.

V. A kedvezmények és fegyelmi büntetések jelenlegi rendszerének szélesítése

A kedvezmények, fenyítések jelenlegi rendszerében és gyakorlatában nem tükröződik megfelelően az osztálypolitika és nem segíti eléggé az elítéltek nevelését.

a) A feltételes szabadságra bocsátás kedvezményének gyakorlata nem mindenben felel meg büntetőpolitikánk elveinek. Évenként átlag 20—22.000 ember kerül ki a börtönökből és ebből csak $\frac{1}{4}$ részesül e kedvezményben. Ennek oka, hogy a büntőtanácsok nem abból a szempontból kiindulva vizsgálják a letartóztatott magatartását, hogy a letöltött büntetési idő elérte-e célját, hanem sok esetben a bűncselekmény motívumát veszik alapul és nem a személy társadalomra való veszélyességét.

A helyes szemlélet kialakítása mellett a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményének gyakorlatát az alábbiak szerint kell érvényesíteni:

1. Negyed kedvezményben kell részesíteni azokat, akiket a bíróság jogerősen 3 hónapnál hosszabb időre ítélt, büntetésük $\frac{3}{4}$ részét kitöltötték és büntetésük ideje alatt

- a megjavulás jeleit mutatták,
- betartották a magatartási szabályokat,
- a kedvezmény megadásának időpontja előtt 6 hónappal fegyelmileg büntetve nem voltak.

2. Negyed kedvezményben nem részesíthetők:

- a szokásos és a súlyosan visszaeső bűnözők,
- a munkát megtagadók,
- az öncsonkítást elkövetők.

3. Fél kedvezményben lehet részesíteni azokat, akiket a bíróság jogerősen 3 hónapnál hosszabb időre ítélt, büntetésük fele részét kitöltötték és büntetési idejük alatt

- bűncselekményüket láthatóan megbánták,
- betartották a magatartási szabályokat,
- fegyelmileg büntetve nem voltak,
- büntetésük ideje alatt kiváló munkát végeztek, vagy kimagasló érdemeket szereztek (például: népgazdasági szempontból jelentős újításuk volt, rendkívüli eseménynél, szökés, kitörés, tüzeset stb. kimagasló magatartást tanúsítottak),
- letartóztatott társaik nevelésében eredményesen közreműködtek.

4. Fél kedvezményben nem részesíthetők:

- az osztályidegenek,
- a háborús, vagy néPELLenes, a népi demokratikus államrend, vagy a népköztársaság megdöntésére irányuló cselekmény, ilyen mozgalom, vagy szervezkedés kezdeményezése, vezetése, vagy annak lényeges anyagi támogatásban részesítése, hűtlenség büntette miatt elítéltek,
- a szokásos és súlyosan visszaesők,

- a visszaeső bűnözők,
- a munkát megtagadók,
- az öncsonkítást elkövetők.

5. A kedvezmény iránti kérelem elutasítása esetén a letartóztatottak negyed tekintetében csak 2 hónap, fél tekintetében 6 hónap után kérhetik hátralevő büntetési idejük elengedését.

Az előfeltételeknek hivatalból való megvizsgálását azonban a határidő letelte előtt is lehetővé kell tenni.

b) A letartóztatottak levélírási, látogatási kedvezményeinek rendszere tekintetében — figyelembe véve, hogy az érvényben levő szabályzat csak a büntetési időt veszi alapul — az alábbi rendszer alkalmazását kell bevezetni:

	Látogatás	Levél
1. 5 éven felüli büntetésre ítélték	3 havonként	2 havonként
2. Szokásos és visszaeső bűnözők	3 „	2 „
3. 5 éven aluli büntetésre ítélték	2 „	1 „
4. Elsőbüntényes elítéltek (5 éven alul)	1 „	2 hetenként
5. Fiatalkorú elítéltek	1 „	korlátlan

c) Jelenleg valamennyi elítélt családjával és hozzátartozójával csak rácson keresztül beszélhet. A beszélőre 14 éven aluli gyermekek nem mehetnek.

Ezen változtatni kell úgy, hogy a Márianosztrai, Sopronkőhidai, Sátorlajaujhelyi és Váci Országos Börtönöknél — az előzetes letartóztatottak kivételével — el kell törölni a rácson keresztüli beszélőt. A többi börtönben kulturált beszélőhelyiségeket kell létrehozni a biztonság megtartása mellett.

Engedélyezni kell, hogy a gyermekek is meglátogathassák közeli hozzátartozóikat.

d) Több esetben előfordul, hogy az elítélt önmagában kárt okoz azért, hogy kedvezőbb körülmények közé kerüljön. Az ilyen elítéltet kórházba kell szállítani, orvosi kezelésben kell részesíteni.

Az öncsonkítást elkövető elítélttel — a fegyelmi büntetés kiszabása mellett — az orvosi, kórházi, szállítási, kezelési költségeket meg kell téríttetni, vagy tőle közadók módjára azt be kell hajtatni.

VI. A letartóztatottak önkormányzati formáinak megszervezése

A letartóztatottak nevelésében fel kell használni az önnevelés módszerét, be kell vezetni az önkormányzati rendszert. A börtönökön belül társaik nevelésében már eddig is eredményesen működő kultúr-, szalag- és brigádvezetők mellett fegyelmi-, verseny-, egészségügyi- és sportbizottságokat kell alakítani.

Ezeket a bizottságokat a börtönparancsnok irányításával a letartóztatottak önkormányzati tanácsa fogja össze és irányítja. Ezek a tanácsok határozatokat, döntéseket nem hozhatnak, csak javaslattal élhetnek. A bizottságok tagjait a letartóztatottak válasszák meg a börtönparancsnok jóváhagyásával.

VII. Az utógondozás intézményes megoldása

Az elítéltek nevelésében elért eredményeket lerontja, hogy a szabadulók egy része nem tud munkába elhelyezkedni. A vállalatok sok helyütt idegenkednek a szabadulók munkába állításától. Rendezetlen a betegen szabadulók orvosi ellátása is.

Ennek rendezésére minisztertanácsi előterjesztést kell tenni, amely foglalja magában, hogy:

a) Az 1 évig terjedő szabadságvesztés-büntetésre ítélt személyeket a vállalatok, üzemek, intézmények, szövetkezetek, állami gazdaságok stb. szabadulásuk után **kötelesek** legyenek — nem vezető munkakörbe — **visszavenni** és termelőmunkával foglalkoztatni.

b) A tanácsok végrehajtó bizottságai, munkaerőgazdálkodási szervei a büntetésvégrehajtási szervek előzetes megkeresése alapján helyezték el munkába a szabaduló elítélteket.

c) A tanácsok szociális osztályai gondoskodjanak a börtönből szabaduló idős, magatehetetlen, hozzátartozók nélküli felnőttek és fiatalok elhelyezéséről a büntetésvégrehajtási szervek megkeresése alapján.

d) Azt a szabaduló letartóztatottat, aki büntetésének megkezdése előtt is SZTK biztosított volt és szabadulása után önhibáján kívül nem tud azonnal elhelyezkedni, megbetegedése esetén az SZTK 6 hétig részesítse ingyenes betegellátásban.

3.

Az utasítás végrehajtását az alábbi ütemezésben kell végrehajtani:

1. A börtönökben és a mezőgazdasági munkahelyeken be kell vezetni az új szolgálati rendszert.

A felállítandó nevelési apparátus illetményét a büntetés-végrehajtás állománytáblázatában rendezni és ennek megfelelően módosítani kell.

Határidő: 1960. január 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka,
Terv- és Pénzügyi Főosztály Vezetője.

2. A rabnevelők politikai és szakmai továbbképzése érdekében 6 hónapos időtartamú tanfolyamot kell szervezni. Az iskola befejezése után az eredményesen végzett hallgatókat a szolgálati törvény figyelembevételével tisztekké kell előléptetni.

Határidő: 1960. január 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

3. A Büntetés-végrehajtási Parancsnokság — a Legfőbb Ügyészség és az illetékes szervek bevonásával — készítsen minisztertanácsi előterjesztést a szabaduló letartóztatottak utógondozásának intézményes megoldására.

Határidő: 1959. december 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

4. A Büntetés-végrehajtási Szabályzatot a határozatnak megfelelően — a Legfőbb Ügyészség és az Igazságügyminisztérium bevonásával — át kell dolgozni.

Határidő: 1960. január 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

5. A letartóztatottak nevelése érdekében be kell vezetni a vezetékes rádiót, elsősorban az 5 éven aluli elsőbűntényeseknél, a fiatakorúaknál, majd fokozatosan a többi büntetés-végrehajtási intézményben.

Határidő: 1962. január 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

6. A rendőri szervek készítsenek jellemzést azokról a személyekről, akiket előzetes letartóztatásba helyeztek, valamint azokról az elítéltekről, akiket a börtönökből pótnyomozásra, vagy

operatív célból kikértek és visszaszállítanak. Ezeket a feljegyzéseket küldjék meg az illetékes börtönök parancsnokainak.

A büntetésvégrehajtási szervek ezeket használják fel az elítéltek nevelésénél.

Határidő: 1959. szeptember 1.

Felelős: ORFK. Vezetője,

Bv. Országos Parancsnoka.

7. A Legfőbb Ügyészséggel, a Pénzügyminisztériummal, a BM. Terv- és Pénzügyi Főosztályával együtt ki kell dolgozni és meg kell állapítani az elítéltek tartásdíjának reális, meghatározott összegét. A megállapított összeget kell az elítéltek keresményéből levonni.

A jelenleg fennálló rabtartási költség-tartozásokat törölni kell.

Határidő: 1960. január 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka,
Terv- és Pénzügyi Főosztály Vezetője.

8. A büntetésvégrehajtás azokkal a letartóztatottakkal szemben, akik önmagukban kárt tettek, köteles megtéríttetni a felmerült orvosi és egyéb költségeket.

Határidő: 1959. augusztus 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

9. Minden letartóztatottat munkába állítása előtt orvosi vizsgálatnak kell alávetni. Az orvosi vizsgálat által megállapított munkaképességi százalékot a kedvezmények megadása tekintetében 100 %-os teljesítménynek kell elfogadni.

Határidő: 1959. augusztus 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

10. A szabadságvesztés-büntetésben a fokozatosság bevezetését az 1959. október 1-e után befogadott letartóztatottakra kell alkalmazni.

Határidő: 1959. október 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

11. A letartóztatottak nevelésében fel kell használni az önnevelés módszerét. Be kell vezetni az önkormányzati rendszert. A fiatalkorúaknál és az 5 éven aluli elsőbűntényes elítélteknél

már az 1960. év folyamán meg kell szervezni az önkormányzati bizottságokat.

Határidő: 1960. december 31.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

12. A határidőkkel meg nem jelölt intézkedéseket 1959. szeptember 1-től kell alkalmazni.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

13. A Bv. Parancsnokság 1960. II. félévében a kollégium elé terjesszen jelentést az utasítás végrehajtásáról, a bevezetett szolgálati rendszer tapasztalatairól, a letartóztatottak nevelésében elért eredményekről.

Határidő: 1960. szeptember 1.

Felelős: Bv. Országos Parancsnoka.

14. A Büntetésvégrehajtás Parancsnoka az utasítás alapján készítsen végrehajtási utasítást. Az utasítást a büntetésvégrehajtás személyi állománya előtt ismertetni kell. Az egységek parancsnokainak az utasításban foglaltak megértetése és végrehajtása érdekében értekezletet kell tartani **1959. július 20-ig**, az egységeknél a személyi állomány részére **1959. július 31-ig**.

Az utasítás megértetésére fel kell használni a Bv. Szemlét és az elítéltek részére készülő „Heti Híradó” című újságot.

BISZKU BÉLA sk.

belügyminiszter

Kapják: miniszterhelyettes elvtársak,
ORFK. vezetőjének helyettesei, önálló osztályvezetői,
II. Főosztály vezetője, helyettese, osztályvezetői,
BM. Terv- és Pénzügyi Főosztály vezetője,
BM. Anyagi és Technikai Főosztály vezetője,
Büntetésvégrehajtási Parancsnokság 60 példány,
Megyei (budapesti) rendőrfőkapitányok,
Igazságügyminisztérium 25 példány,
Legfőbb Ügyészség 25 példány.